

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการ จัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดราชภูรีศรีวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งเครื่องมือดังกล่าว ได้มีการ ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและมีการทดลองใช้ ก่อนนำไปใช้จริง

การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการโดยทำการทดสอบก่อนเรียนกับ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบ วัดความสามารถในการแก้ปัญหา จากนั้นจึงดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการ เรียนรู้ตามแนวทางการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง เมื่อสิ้นสุดการ ทดลอง ได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาฉบับเดิม แล้วนำคะแนนที่รวมรวมได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการ ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการ จัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก พ布ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกนั้นมีการจัดลำดับชั้นตอนการเรียนการสอนที่มีพื้นฐานแนวคิดจากทฤษฎีคณิตศาสตร์ ซึ่งมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด และลงมือกระทำหาคำตอบของปัญหาด้วยตนเองอย่างอิสระเต็มที่ นักเรียนได้มีการวางแผนการแก้ปัญหาที่น่าสนใจ ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วร่วมกับเพื่อนนักเรียน โดยกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยสถานการณ์ปัญหาที่ชวนท้าทายการคิดของนักเรียน ซึ่งมีความเปลี่ยนใหม่ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ตัวของนักเรียนได้มีโอกาสเข้ามายังการคิด ความสามารถและประสาทสัมผาร์ดิม เพื่อสร้างความรู้ใหม่ของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของซีลเบอร์เม่น (Silberman, 1996, p. 1) ที่ว่าในการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกควรต้องจัดกิจกรรมหลากหลาย โดยจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ นักเรียนเป็นผู้คิด สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระหว่างเรียน และตรวจผลงานของนักเรียน พบร่วมนักเรียน ส่วนมากมีความสุข ยิ้มแย้มแจ่มใส กระตือรือร้นในการเรียนและร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในห้องเรียน นอกจากนี้สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกันเพื่อนักเรียนได้ดี กล้าแสดงความคิดเห็น พูดคุยกายในห้องเรียนในหัวข้อที่กำลังเรียนอยู่ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความมั่นใจ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีขั้นตอน มีระบบ รู้สึกสนุกกับการค้นคว้าหาคำตอบในกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด และอภิปรายผลได้อย่างหลากหลายจากประสบการณ์ที่ได้ลงมือกระทำ นักเรียนกับนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้น และนักเรียนกับครุกร์มี

ปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องดังที่ซิลเบอร์แมน (Silberman, 1996, p. 1) เสนอว่ากิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือกระทำอย่างอิสระ ทั้งยังคงในสิ่งที่สงสัย ซึ่งช่วยให้เกิดความสนใจเฝ้าระวังตื่นเต้นที่จะค้นพบ สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง มีความสุขสนุกสนานในการเรียน และบรรยายกาศในห้องเรียนไม่เคร่งเครียด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของอุชานนีย์ เพพวรรณย์ (2543, หน้า 3) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกว่า เป็นลักษณะการเรียนการสอนที่ให้อิสระในการเรียนกับนักเรียน เป็นการฝึกคิดขั้นสูง ผลงานให้นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา และเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร มโนพิเชฐวัฒนา ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก ในการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบร่วมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และมีความคงทนในการเรียนรู้ หลังจากเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกแล้วพบว่า สร้างเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกันในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียน และนักเรียนมีความสุข สนุกกับการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก พบร่วมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เชิงรุก สูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกนั้น ครูได้เริ่มต้นด้วยปัญหาที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสถานการณ์ท้าทาย น่าสนใจ แปลกใหม่ ที่สร้างแรงจูงใจในการค้นหาคำตอบให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ นักเรียนได้สร้างความรู้ และค้นหาคำตอบของปัญหาด้วยตนเอง จากการเรียนรู้ และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในห้องเรียน ครูช่วยกระตุ้นนักเรียนด้วยคำราม และกิจกรรม ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถคิดกำหนดปัญหา วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และเสนอวิธีการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอุชานนีย์ เพพวรรณย์ (2543, หน้า 3) ที่ว่าการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกเป็นลักษณะการเรียนการสอนที่นักเรียนมีอิสระในการคิด ในการทำกิจกรรม และสามารถนำความรู้ หรือประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับการเรื่องที่กำลังเรียน เพื่อแก้ปัญหาทำให้นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาดีขึ้น และความคิดเห็นของบัญญัติ ชำนาญกิจ (2549) ซึ่งอธิบายสรุปได้ว่า นักเรียนจะได้พัฒนาการคิดขั้นสูง คือคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดแก้ปัญหา เมื่อได้รับการจัดการเรียนสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก เพ rage การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกช่วยสร้างประสบการณ์และสร้างความรู้ของ

นักเรียนที่ได้เรียนรู้ แก้ปัญหาสถานการณ์ร่วมกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูมีส่วนในการกระตุ้นให้นักเรียนได้อ่าน พิ่ง พูด คิด เยี่ยนอย่างกระตือรือร้น และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคอนราด (Conrad & Serine, 2006, pp. 17-22) ที่ได้ศึกษาในรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลองกับนักเรียนเกรด 5 โดยใช้วิธีการสอนให้นักเรียนเรียนอย่างมีอิสรภาพเรียนรู้จากการสังเกต การสำรวจ ตั้งคำถาม ค้นหา เปลี่ยนแปลงความรู้ โดยนักเรียนแสดงความสนใจสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการวิจัย

จากการวิจัยที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์เชิงรุก ช่วยให้นักเรียนรับรู้และเรียนรู้ทักษะที่สำคัญที่สุด 10 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาสูงขึ้นได้บ่อย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เชิงรุกใน วิทยาศาสตร์ ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกใน การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในทุกระดับการศึกษา

1.2 ครูควรศึกษาขั้นตอน เทคนิคในการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก อย่างละเอียด เพื่อให้มีความเข้าใจในแต่ละขั้นตอนและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก ด้วยตนเอง เลือกใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความรู้เดิมของ นักเรียน เนื้อหาสาระ สภาพแวดล้อม และชุมชนชาติของวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

1.4 การจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และลงมือกระทำในกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่ง นักเรียนอาจจะไม่คุ้นเคยมาก่อน ครูจึงต้องกระตุ้นการคิด ให้เวลา นักเรียนในการคิด และลงมือ กระทำเพื่อค้นหาคำตอบ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ให้เคร่งเครียด มีอากาศถ่ายเทสะดวก มี พื้นที่ในการจัดกิจกรรม และอุปกรณ์อย่างพอเพียง เพื่อตอบสนองการคิดของนักเรียน

1.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครุ่นได้ฝึก และสร้างความเข้าใจ รวมถึงเกิดประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครึ่งต่อไป

ผลการวิจัยครึ่งนี้มีประเด็นที่น่าศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนี้

2.1 ความมีการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น การคิดวิจารณญาณ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ ความสนใจ ความคุ้นเคยในการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และสามารถนำสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนำไปใช้ในวิชาอื่น และเกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน

2.2 ความมีการศึกษาเพื่อพัฒนาวิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดการสร้างความรู้และความเข้าใจของนักเรียน ที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุก